

Genesis 22:1-24

Genesis 22:1-24

(1) Some time afterward, God put Abraham to the test. He said to him, "Abraham," and he answered, "Here I am." (2) And He said, "Take your son, your favored one, Isaac, whom you love, and go to the land of Moriah, and offer him there as a burnt offering on one of the heights that I will point out to you." (3) So early next morning, Abraham saddled his ass and took with him two of his servants and his son Isaac. He split the wood for the burnt offering, and he set out for the place of which God had told him. (4) On the third day Abraham looked up and saw the place from afar. (5) Then Abraham said to his servants, "You stay here with the ass. The boy and I will go up there; we will worship and we will return to you." (6) Abraham took the wood for the burnt offering and put it on his son Isaac. He himself took the firestone and the knife; and the two walked off together. (7) Then Isaac said to his father Abraham, "Father!" And he answered, "Yes, my son." And he said, "Here are the firestone and the wood; but where is the sheep for the burnt offering?" (8) And Abraham said, "God will see to the sheep for His burnt offering, my son." And the two of them walked on together. (9) They arrived at the place of which God had told him. Abraham built an altar there; he laid out the wood; he bound his son Isaac; he laid him on the altar, on top of the wood. (10) And Abraham picked up the knife to slay his son. (11) Then an angel of the LORD called to him from

בראשית כ"ב:א'-כ"ד

(א) ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את-אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: (ב) ויאמר קח-נא את-בנך את-יחידך אשר-אהבת את-יצחק וקח-לך אל-ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: (ג) וישכם אברהם בבקר ויחבל את-חמרו ויקח את-שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים: (ד) ביום השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום מרחק: (ה) ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עם-החמור ואני והנער נלכה עד-פה ונשתחוה ונשובה אליכם: (ו) ויקח אברהם את-עצי העלה וישם על-יצחק בנו ויקח בידו את-האש ואת-המאכלת וילכו שניהם יחדו: (ז) ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואניה הששה לעלה: (ח) ויאמר אברהם אלהים יראה-לו הששה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: (ט) ויבאו אל-המקום אשר אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם את-המזבח ויערף את-העצים ויעקל את-יצחק בנו וישם אתו על-המזבח ממעל לעצים: (י) וישלח אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת לשתט את-בנו: (יא) ויקרא אליו מלאך הנה מן-השמים ויאמר

heaven: “Abraham! Abraham!” And he answered, “Here I am.” (12) And he said, “Do not raise your hand against the boy, or do anything to him. For now I know that you fear God, since you have not withheld your son, your favored one, from Me.” (13) When Abraham looked up, his eye fell upon a ram, caught in the thicket by its horns. So Abraham went and took the ram and offered it up as a burnt offering in place of his son. (14) And Abraham named that site Adonai-yireh, whence the present saying, “On the mount of the LORD there is vision.” (15) The angel of the LORD called to Abraham a second time from heaven, (16) and said, “By Myself I swear, the LORD declares: Because you have done this and have not withheld your son, your favored one, (17) I will bestow My blessing upon you and make your descendants as numerous as the stars of heaven and the sands on the seashore; and your descendants shall seize the gates of their foes. (18) All the nations of the earth shall bless themselves by your descendants, because you have obeyed My command.” (19) Abraham then returned to his servants, and they departed together for Beer-sheba; and Abraham stayed in Beer-sheba. (20) Some time later, Abraham was told, “Milcah too has borne children to your brother Nahor: (21) Uz the first-born, and Buz his brother, and Kemuel the father of Aram; (22) and Chesed, Hazo, Pildash, Jidlaph, and Bethuel”— (23) Bethuel being the father of Rebekah. These eight Milcah bore to Nahor, Abraham’s brother. (24) And his concubine, whose name was Reumah, also bore children: Tebah, Gaham, Tahash, and Maacah.

אֲבְרָהָם אָמַר וַיֹּאמֶר הַנְּגִי: (יב) וַיֹּאמֶר
אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנְּעָר וְאֶל־תַּעַשׂ לוֹ
מְאוּמָה כִּי אֶעֱתֶה יְדַעְתִּי כִּי־יִרְא אֱלֹהִים
אֹתָהּ וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי:
(יג) וַיֵּשָׂא אֲבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא
וְהִנֵּה־אֵיל אֲחֵר נֹאֲתָז בְּסַבֵּף בְּקַרְנָיו וַיִּלְךָ
אֲבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת
בְּנוֹ: (יד) וַיִּקְרָא אֲבְרָהָם שְׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא
יְהוָה אֱלֹהֵי יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה
יִרְאָה: (טו) וַיִּקְרָא מִלְאָךְ יְהוָה אֶל־אֲבְרָהָם
שֵׁנִית מִן־הַשְּׁמַיִם: (טז) וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי
נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר
הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ: (יז)
כִּי־בָרַךְ אֲבְרָמָה וְהַרְבֵּה אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲךָ
כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַת הַיָּם
וַיִּרְשׁ זַרְעֲךָ אֶת שְׂעַר אֲבִיו: (יח) וְהִתְבָּרַךְ
בְּזַרְעֲךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ לְעַבְדֵי אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
בְּקִלְיִ: (יט) וַיֵּשֶׁב אֲבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ
וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אֲבְרָהָם
בְּבְאֵר שָׁבַע: (פ) (פ) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיִּגַּד לְאֲבְרָהָם לֵאמֹר הִנֵּה יִלְדָה
מִלְכָה גַם־הוּא בָנִים לְנַחֲתוֹר אַחִיד: (כא)
אֶת־עֻז בְּכָרוֹ וְאֶת־בּוֹז אַחִיו וְאֶת־קִמוּאֵל
אַבִּי אָרָם: (כב) וְאֶת־כְּשָׁד וְאֶת־חִזּוֹן
וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֶת־בְּתוּאֵל: (כג)
וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רַבְּקָה שְׁמִנָּה אֵלֶּה יִלְדָה
מִלְכָה לְנַחֲתוֹר אֶת־י אֲבְרָהָם: (כד) וּפִילְגִישׁוֹ
וַיִּשְׁמָה רְאוּמָה וַתֵּלֵד גַּם־הוּא אֶת־טִבַּח
וְאֶת־גָּחַם וְאֶת־תַּחַשׁ וְאֶת־מַעַכָּה: (ס)